

Furbén

In Drî a Ragnn (*via Riva Reno*) arîsg dâpp al Bâurg dâl Câs (*via Marconi*) ai era al cinnema *Principe Amedeo*, sänper pên tòtti äi sîr con dla zânt ed San Carlén (*via San Carlo*), Bâurg Pulais (*via Polese*) e d lé d atâuren.

In cal cinnema ai lavurêva anc un sugèt ch'al vindêva brustulén e luvén, magnè con gran gósst da tòtt i spetadûr. Stu-qué l avêva al scutmâi ed *Canâpia* par vî d un gran nès, e con la sô vândita al guadagnêva pulidén. Un dé, cal birichén ed *Canâpia*, pinsând che i cliént i êren lûv dla sô marcanzi, al decidè ed crâsser i prêzi dal vént dal zânt.

Mo a cal pönt, la zânt ch'i andêven al cinnema i s pasènn la vusè e da cal dé inción ed lâur i n cunprènn pió gnanc un zentêsum ed brustulén e luvén. Acsé, in pôc tänp, al temerèri brustulinèr as caté la cà pénnâ dla sô marcanzi ch'al n era brîsa arivè d âura ed vândèr. Al turnè in fûria a fèr i prêzi ed prémma e i cliént dal cinnema i turnènn a biasèr i sù brustulén e i luvén.

Al fó da ste fât che int la zòna i fènn nâser al môd ed dîr "La cûra ed *Canâpia*" ch'l'êra adruvè par chi butghèr ch'i vindêven la ròba tròpa chèra. Guèrda chès, un pulétic bulgnais, gnanc ch'al fòss nèd in San Carlén, l à détt *Il consumatore intelligente abbandona il negozio di chi fa il furbo*. Ai é un pruvèrbi nustràn ch'al dîs "A un marcânt ai vòl trî C: Ciâcra, Crèdit, Curâg' ". Mé a i azuntarêv un'ètra C: ai vòl anc i cliént.

Zêrt che di marcânt ai n é ed tant tîp. Pr esâmpi ai é quall ed el èter nòster détt "Fèr cunpâgna al cuntadén d Anzòla ch'al vindé al ninén par maridèr la fiòla". Mo csa féll cal cuntadén? I dîsen ch'l avèss vindó un ónnic ninén a trî avintûr difarént e in fâza al prutèst al déss "Mo mé ai ò una fiòla da maridèr!". L é fâzil che cal cuntadén al fòss stè batzè un **Furbén dal desèrt** ch'l é un môd ed dîr ch'i m an cuntè ch'al vén da sta sturièla bulgnaisa.

Écco. Un sugèt l avêva inprastè di bajûc a un amîg che però an s fèva pió vâdder. As dé al chès ch'i s incun-

trèssen da par lâur dû, in mèz a un desèrt. Quall ch'l avêva da avair, al svarselé "Dî só, tél" e al pufaròl l arspundé "Dît con mé?". Écco al parché ed *Furbén dal desèrt*. Un'ètra sturièla la dîs invèzi che al *Furbén* l era numinè acsé parché, sänper int al desèrt, l era tant inteligiânt da còrrer drî a un aparâcc' par sfrutèr l'òra ch'al fèva in vatta ala sâbia. Al fó acsé ch'i tachènn a ciamèr *Furbén dal desèrt* tòtt quî ch'i fan i znación, ch'i zairchen ed tirères fòra da un inpâggn o da un òblig. E anc quî ch'i n én brîsa pròpi di canpión ed furbarî.

Magâra dimónndi "Furbén" i ténnen drî al pruvèrbi nustràn *Con èrt e con ingân as canpa metè dl ân, con ingân e con èrt as canpa cl'ètra pèrt*. Se pò stâur qué i avèssen da èser ciapè in fâl, i prènn sänper dvintèr *Martóff dal desèrt*. Chisà.

Gigén

A propòsit ed ninén...

Lizând al scrétt ed Gigén, am é vgnó in amânt un fât capitè al mî amîg Ênzo, ch'al stà ed cà in muntâgna. Ai era lé int i parâg' ed Lizàn un cuntadén che, âultr ai sù, l arlivèva di ninén – a dirân acsé – *per conto terzi*. Ste mî amîg ai avêva dè l incunbânza ed dlîzer un ninazòt che, tänp un ân, al srêv dvintè bân da infîr. Tótt quasst só la fidózzia, int al sâns che Ênzo al n avé mâi ucaziân ed vâdder l animèl, pûr având paghè in antèzzip la zéffra pr al sô mantenimânt.

Ai pasé socuânt mîs, una dmanndga materîna al mî amîg l incuntré al cuntadén int al cafà ed piâza.

– *A zarchèva pròpi té!* – al déss al cuntadén – *A t ò da dèr una bróttâ nutézzia...*

A sta nova Ênzo al s mité in alèrum e al déss:

- *Êl môrt quelcdón?*
- *Sé* – al fé al cuntadén – *al tô ninén!*
- *Cum fèt a dîr ch'l era al mî ninén che mé a n l ò mâi véss!* E pò – al tiré d lóng Ênzo – *ed còsa èl môrt?*
- *L à ciapè la malatî...*
- *Che malatî?* – al fé Ênzo.
- *Qualla... che an magnèva pió... insâmma: int una stmèna al s n é andè...*

Al mî amîg al vanzé ed stupén, sänza

savair né csa dîr né csa fèr e par cla vòlta ai tuché ed fèr da manc dal sô ninén, mo in pajais ai vanzè famâusa la partîda dal ninén *dato in affido e scomparso nel fiore degli anni...*

...

Qué sâtta invèzi ai é la fotografî ed trî amîg ed *Rocca Corneta, da me colti nel momento della infidûra* d un ninén *da essi stessi allevato con amore e trasformato* in quall ch'a vdî in cl'ètra fòto...

F. C.

Al canèl ed Bûdri

Bûdri l é un paisén antig a pianta retangolèr che una vòlta l era difais da dâl mûra putânti, con quâter bastiôn int ògni cantân. Äl mûra, cme in tant èter paîs, äli én stè purtròp bucè zâ int i prémm ân dal novzânt, par dèr respîr... ala mudernitè. L ónnic lè in dôvv la mûra la n é brîsa stè tuchè, l é quall da matènnâ dal pajais. Sòbbit par d là ai era "La fòsa", un gran slèrg duv ai curèva la

strè d zir-convalaziàn, un prè un pô scalcagnè con un filèr d âlber dóvv nuèter cínno andèven a zughèr a balàn, e pò, sâura a un èrzen ed trî mèter, ai curèva un canèl (che adès an s vadd pió, parché l é stè tunbè), ch'al vgnèva da ví Savino es l andèva a finìr int un mulén dóvv al fèva môver la mèсна. Cal canèl, lèrg só par zâ trî mèter, an èra brîsa dimónndi fânnd e l èra sänper pèn d âcua cèra, tant che âl dòn ed Bûdri âli andèven a lavèr i sù pâgn int un lavadûr ed zimânt armè fât apòsta dala Cmónna. A m arcôrd che âl lavandèri âl stèven ónna atais a cl'ètra, con l'âcua a mèza ganba, a sbruschèr col savân, strichèr, sbâter i pâgn in vatta ala banchénna, arshintèri traì o quâter vòlt, par pò dstannèri a sughèr int i fil póbblc tirè sâura al gran prè d là dal canèl.

Ala fén dla ví Benni, ai èra un pungiatt con dû rubósst parapèt in muradûra, ch'al pasèva in vatta al canèl, e la strè l'andèva a man stanca vèrs Mulinèla e a man drètta vèrs Bulâggna. Lé d atâuren a cal pânt am é capitè trî chès che adès a pròv ed cuntèr.

...

Ai prémm dal 1945, mé avèva quâtr ân es ai èra sfulè con mî mèder e mî surèla int una cà lé atais. Mî pèder al fèva al punpîr e l èra acasermè int l ašíl "Menarini" pròpi d banda dal famâus pungiatt. Sicómm che la cà l'èra pénnna ed tugnén (ch'i s én sänper cunpurtè bän con nuèter, mo l é sänper méi stèr int al sicûr...), mî pèder al desidé d fèr un sanmichèl pr andèr tótt insämm int al **Teatro Consorziiale** dóvv al sò cmandànt l avèva avó la cuntänta d ardûsèr insämm tótti âl famai di punpîr ed Bûdri.

Ai èren dänca drî a pasèr in vatta al pânt, mé zincuanta mèter dnanz par man a mî surèla (ch'l'avèva darsèt ân pió che mé!) e mî pèder e mî mèder de drî, ch'i spinzèven un cariòl con dû tamarâz, trî o quâter sugamàn e un quèlc giubén, quand a vdènn arivèr a tótta càna un aparacc' ch'al sparèva con la sò mitràglia! Mî pèder e mî mèder i piantènn al cariòl in mèz ala strè es i s arpiatènn drî dal parapèt dal pânt. Mî surèla la m cazè par tèra e la m se dstindé in vatta par prutèzrum! (Acse se una bâla l'avèss ciapè int al saggn l'arèv avó al scânt: *Paghi uno prendi due!*)

Par furtónna la smitragliè l'andé a finìr int la caslatta vûda ed Donèti, pròpi quall dâli ucarén, almànc setzänt mèter pió in zâ!

... Però che spagatt!... Ai ò anc int i ûc' âl nuvlatt dla mitràgliatrîz e, int âli uracc', la sò râmmba!

...

Un ân, in estèd, par fèr un pô d manutenziàn, i cavènn ví l'âcua e int al fânnd dal canèl ai vanzé una paciacarénna tacadèzza con in zà e in là socuanti bûsi con un smass d âcua paciugâusa dóvv anguéll e péss-gât i tirèven i ûltum. Nuèter cínno, coi pí dschèlz in mèz ala mèlta, a tulènn só chi pûc péss col man. Âli anguéll, invèzi, an i èra brîsa vèrs ed ciapèri parché âl sblièghèven ví dal man es âl s piantèven int la mèlta fén a scunparîr.

Con tótt al nòster inànz e indrî, a s n adènn che sâtta al pânt ai èra anc un pô d âcua e a desidènn ed dèr un'ucè anc là sâtta. Con la mèlta ch'la s arivèva ai znûc', pròpi sâtta al parapèt dal pânt, as inbalzènn int una càsa d metâl piantè int al sói! A fènn una fadîga da can a tirèrla fòra dala paciâca e a spènnzerla só dal èrzen (par furtónna ch'l'avèva dâu manèlli d banda). Sóbbit la fantasî d nuèter trî o quâter birichén l'andé a pinsèr a una càsa pénnna d maranghén d ôr o diamànt, e acsé, in maltè cunpâgna di ninén, andènn a una funtèna póbblca par lavèr sta casatta. Dâpp al prémm stiatinòt d âcua, dal sò culâur mimètic a capènn ch'l'èra una casatta portamuniziàn di tugnén! Vût vâdder ch'arènn truvè däl rivultèl o méi ancâura däl bâmmb a man?

Dâpp avairla lavè pulidén, a pruvènn d avrîrla e, dâpp un pô d tentatîv arivènn d âura ed spalanchèrla: che delusiàn! Anca lí l'èra pénnna d sói! Mé però, paciugànd col man, a m n adé che cla ròba la n èra brîsa la sòlita mèlta, i èren tótt quadartén d ròba mâi véssta (adès a prèv dir plâstica, mo alâura, la plâstica la n èra gnanc stè inventè)... Carlàtt al gé:

- *Pruvân ed sughèrla par vâdder cus la s séppa!* - e acsé a fènn.

A dstindènn un tail in mèz a un prè es a lasènn lavurèr al sâul, armisdänd ògni tant cla ròba parché la s asughéss pió in fûria. In st mänter, dscurànd con sò fradèl ch'l'avèva fât al suldè, Carlàtt l arivé d âura ed capîr ch'avèven catè una casatta pénnna d *balistite* (pállver da

ch'la n fâ brîsa fómml!).

A s divartènn pr una stmèna a zughèr con cla ròba a "*Pietro Micca*", fagànd par tèra däl stréssli lónghi anc dís mèter par pò tachèri fûg, utgnänd una spèzie d bisulènni infuganté.

Un sguazén che pò, cme par tótt chi èter zûg, al s vgné a nójja e a pinsènn a quèl èter. Prémma però a s dividènn quall ch'ai avanzèva dla *balistite*, e la mî pèrt a l'inscartuzé int un sâc ed chèrta mitändel int al mî granèr stramèz ala laggna da brusèr e a m dscurdé incôsa.

Quand, socuànt mis dâpp, mî mèder, andànd a tór una brazè d laggna la caté cal scartòz, sóbbit la m dmandé:

- *Bän, mo cus'èl cal scartòz ed ròba t è méss stramèz ala laggna?*

Mé, ciapè ala spruvéssta, con dl'inuzänza a i cunté incôsa e lí puvratta, d'in man in man la cambièva culâur. Pò, cme sänper, la m dé una gran bravè es la m inprumité ed dîrel con mî pèder (mo mé a savèva bèle ch'l'èra tótta una fènta, parché la n vlèva mâi fèrel instizîr), e la fazannda la finé lé.

A pinsèri adès, col mî granèr pèn ed laggna, a sän andé a rîsg ed tachèr fûg a tótta Bûdri!

...

Sänper in chi dé dla manutenziàn, mé a tgnèva d òc' al fânnd dal canèl parché ai èra interesè ali anguéll. Bója dla pâja! Ala maténna prèst âli èren tótti con la sò tèsta fòra dal sói pò, quand al sâul al tachèva a picèr, écco che âl s piantèven int la mèlta par stèr pió frasschi! (Epûr, a pinsé, chi la dûra la vénz. Prémma o dâpp ai arivarà al mumänt ed fèr i cónt!). Mé a savèva che l'anguèlla l'é un pass stranpalè: la n à pòra d gnént, l'à una vitalité incredèbbil, l'é bôna d cambièr sît, strisiänd ala nòt int l'èrba mójja dala guâza da un fòs a cl èter, mo lé, l èrzen ed trî mèter l èra una garanzî: in psèven andèr da inciònni band!

Una maténna, pòc dsçòst dal solit pânt, a fé una dsçuèrta inprevéssta: un miuramänt! Un'anguèlla pió gròsa dal pâns d un òmen e lónga almànc un mèter, anca lí con la tèsta par d fòra dala paciâcra! A m cazè sóbbit in fânnd al canèl, mo l'avèva anc tròp vigâur par lasèrs ciapèr, e la

m scapé dal man piantàndes int la mèlta!

Da cla matèrna ai taché, stra d nuèter dū, una gâra fèn al ûltum: mé par la mî reputaziàn, lî par la sô vétta, as zughènn una partîda che ala fèn la m premié! Defâti un dé am vgné l'ispiraziàn ed mudèr tâtica: andèr sâtta al miuramânt sfiné e pruvèr ed sfrunblèrel só par l'èrzen. Al pass però l'avèva un'ètra idè es al pruvèva ed difàndres turnànd in zâ a cufètt vèrs la mèlta.

Insâmma, a la vói tgnîr cûrta: dâi e dâi, con una smanazè pió fôrta dâli ètri arivè d'âura d' sfrunblèrla in vatta ala stradlèna inspulvrazè dl'èrzen e la sô pèl la n um sguilé pió dal man, dezidànd al vinzidâur!

D ed lé inànz a fé al gîr ed tótta Bûdri, con al miuramânt ch'am scuitlèva in vatta a una spâla, cme s'avèss vént la guèra!

Renzo Bovoli

Bûdri, la fòsa a matèrna

Bèla bòcia, Sisén!

Socuànt mîs fâ, véssst ch'l'èra un pòc ed tänp ch'a n se vdèven, a sânn andé a catèr Sisén, tiràndum drî la chitâra. E véssst che al nòster "Rà dal mandulén" l'avèva apanna cunpé... 96 ân, mé avèva vójja ed festegèr l'aniversèri fagànd sîg una sunadenâ.

Quand l'um véssst a tirèr fòra la chi-

Târa, al déss:

- *Mo mé a n m arcòrd pió gnént...*
- *Nâ, nâ* – a déss mé – *Pòchi tâni: adès a fân "Viva l'allegria"!*
- *Mo mé a n m arcòrd pió al mutív...*
- al pruvé ed dir Sisén.

- *Al mutív? Tal qué!* – e a prinziipiè a stufilèr âl nòt.

Sisén al cminziipiè adèsi adèsi, una nòta ala vòlta, e pò sânpèr pió sicûr, sânzâ sbaglièr un acòrd.

Pò al s'avié, con la sòlita bravitò, sânzâ un'èsitaziàn e acsé a sunènn "*Viva l'allegria*", "*My way*", e anc la "*Potentè*", ch'l'è pròpi un pèz difèzzil, da gran virtuaùs dal mandulén.

Quand a sânn vgnó vî, dâpp avairel salutè, a m sânn avié zâ pr âl schèl, in st mântèr che ló al m acunpagnèva con la vâus dal sô mandulén.

Che Dîo t bandèssa, Sisén!

F. C.

I usvéi d una vòlta Âl fòrrbâs arpzè

Quand ai ò véssst stâl pèra ed fòrrbâs int al marcadén in dôvv a vâg ed sòlit a ramghèr stramèz ala ròba vècia, a sânn stè culpè da un particulèr: ònna dâl dâu anèli l'èra stè saldè. Mé a n sò brîsa a chi âl psèssen sarvîr, mo al fât ch'i èn stè arpzè am la dîs lóngâ zîrca al sô posesâur! Incû, se un pèr ed fòrrbâs i s rânpen, sóbbit a curân a cunprèren un pèr dâl nôvi, anc parché: da chi vèt a fèri ajustèr?

Una vòlta invèzi al n'èra brîsa acsé: i usvéi i avèven da durèr una vétta intîra e anc de pió!

F. C.

La stanparî

La stanparî ed Mârio di León (*Mario Leoni*) l'èra int al curtîl intèren d una vècia, cà in San Leonèrd al 24. Am i purté Pèvel, pitâur, ch'a l'avèva cgnusó ala Galarî dal "Colleziònèsssta" ed Virgèlli Bazalîr in stra Stèven 11. Pèvel l'èra al fradèl mazâur dla famajja di León (i èren quâter fradî, trî artèsssta e un calzulèr poèta). Mârio l'èra un inziisâur ed lâster, mo sâuratòtt, un bravèssum stanpadâur, stra i miûr ed Bulâggna. In cal tänp lé, da Mârio, ala metè di ân stanta, a i andèva a stanpèr

la tiradûra con âl sâu lâster di artèsssta famûs: De Vita, Bendini, Ghermandi e divèrs Profesûr dl'Acadèmia dal Bèli Èrt.

Mârio int al sô laboratòri, l'avèva l'ajût dla sô cunpâgna *Debora Witman*, una ragâza dal Nòrrd Amèrica, dimònni espèrta int la tècnica dl'inziisânn e la stanpa in tótt i sù pasâg'. Con lâur, anc un pensionè ed nóm Barchetti, con la pasiàn dla stanpa d'èrt e anca ló inziisâur. Da pèrt mî, a frecuentèva la stanparî (con al cunsâns ed Mârio) trî dâpp-mezdé ala stmèna, andèva a dèr una man a inumidîr i fòji, a prilèr al tòrc' e èter ciapén, acsé aprufitèva par svilupèr âl mî lâster.

Con Barchetti, ch'l'èra un tîp uriginèl, a dscurèven spass d'èrt mudèrna, pitûr, inziisûr ed cal tänp lé e l'avèva una manîra personèl ed giudichèr un'òvra d'èrt o una stanpa: "*Qué an i é brîsa al fantèssma*"! Al strunchèva acsé âli òver, secànn ló, schèrsi o con gnînte dântèr.

Mârio e la Debora i èren una còpia dimònni afiatè sia int la vétta che int al lavurîr dôvv i èserzitéven la profesiàn con competânza e pasiàn. La stanparî l'èra anc un sît dôvv as catèva divèrs artèsssta e un quèlc poèta. Sucuanti vòlt ai ò véssst Pirro Cuniberti e Concetto Pozzati, insâmm, int al laboratòri che i èren vgnó a truvèr Mârio (anca lâur, âultr a pitûr famûs i èren anc di brèv inziisûr). Ai fò anc la vîsita dal Soprintendânt ai Quî Artèssstic d'alâura, Cesare Gnudi.

Al'infòra ed Pèvel, Mârio e chi èter fradî i èren stè culpè da una malatî degeneratîva ereditèria che pian pian la i fèva pèrder la sô autosufizânza. Con la malatî pió avanzè l'èra Carlo, al scultâur e inziisâur, al pió famâus (dâl sâu òver i èn int la Galarî d'Ènrt Mudèrna ed Bulâggna) ch'al fò anc al prèmm a murîr. Ai pasé un quèlc ân e al s n andé anc al fradèl pió zâuven Inuzânz, al poèta. Dâpp un lóng perîod ed cûr inóttili, anc Mârio al sré i ûc'. La sô cunpâgna Debora, la n la sintè brîsa ed tirèr d lóng con l'ativitè dla stanparî, ch'la fò asrè. Al dulâur e la depresiàn par la pèrsita dal sô òmen, i la purténn a un ât disperè: la môrs ficàndes zâ da una fnèstra dla sô cà.

La trèsssta stòria ed cla còpia lé, la purté dal sgumânt a tótt quî ch'i frecuentèven la stanparî: i amîg, i ar-

téssta, i profesûr dl Acadèmia e tòtt i apasiunè dâl stanp d èrt che però l n se dscurdènn brîsa ed Mârio, dla Debora e dla sô afabilitè. Defâti, tòtt quant e con l ajût dla Cmónna ed Bulâggna i an costitué una scôla d inzišiân e stanpa in Santa Pulògna, dedichè a “*Mario Leoni e Debora Witman*”, arcurdând acsé una còpia inpagâbil che con al sô laboratòri, par una quingérna d ân, i tgnènn èlta la tradiziân dla stanpa d èrt bulgnaisa, bèla famâusa dala prèmma metè dal sècol pasè con Romagnoli, Morandi, Manaresi, Sepo, fén a Minguzzi, De Vita e tant èter.

Elio Manini

Premavaira in poesi

Mèrz, âl culén
al zil stra l bló e al grís
una svintajè.

Ptón ch'i fiurèssen
quand i râm i én anc nûd
vanguèrdia d premavaira

Francesco Benfenati

Bôna Pâscua!

V arcurdèv? A curèven ala funtèna a in mujèrs i ûc'; la mamà la s dèva âli ôv dûri da purtèr a bandir in cîsa e quand Gesó al resusitèva, âl canpèn âl sunèven a fèsta... Mo quassta qué sâtta, cinulénna, ch'ai ò fât mé... la sânnà anc adès! **Bôna Pâscua a tòtt!**

“Andè bân int al canèl 2021”

Tòtt i sâbet e âl dmanndg ai é un sinifili e zânt ch'i pèdghen drî al Navèlli. Quand i arîven lé da nuèter, al Pânt dla Biânnda, che magâra a sän drî a tajèr l'èrba dal prè, la dmanda l'é sänper quassta:

- *Alâura, st ân csa fèv?*

Bèla dmanda e nuèter arspundän ch'an dipännnd brîsa dala nôstra volontà mo dal Covid...

Però nuèter dl'Asociazian a sän di mât e avän fidózzia che, andèr a lói, as prà fèr quèl.

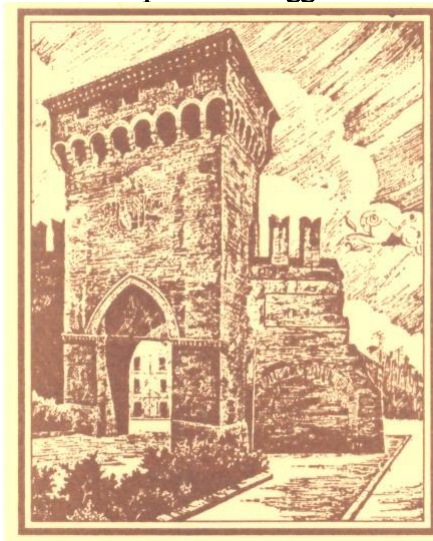
Ècco parché mé a m sän méss inanz con al lavurîr e, sänper s'al srà pusèbbil, ai ò bèle preparè al progrâma ed tòtti âl sîr, dal prèmm ai 31 ed lói. Chi srèni i artéssta? Eh, nâ, quasst a l tén par mé anzi, par nó, parché st ân a dèrum una man a urganizèr i spetàcuel ai è *Marco Chiappelli* dal Grópp Emigliàn che, apanna andè in pensian, l à azetè l inpaggn.

Ai srà dâl nuvitè anc par la sistemaziân dla zânt, ch'i aràn da prenotèrs e an i srà brîsa la platè dâl scrân, mo sâul dâl tèvel par magnèr.

Ûltma nuvitè: ai prà vgnîr dänter sâul un zèrt nómmer ed parsân, ch'i pran magnèr in dû tûren...

Insâmma: tòtt quasst sänper che sta maledatta pandemî la se dschèva dai latón. Sperän pûr...

Âl pôrt ed Bulâggna

Pôrta San Flis

La siânza di nûster vîc'

Angèlica (*Angelica silvestris*) – angelica, angelica odorosa, pianta aromatica comune ne' luoghi umidi, coltivata per le qualità curative delle

sue foglie e per la radice, *radis d'angælica*, che si sostituisce all'*Angælica officinalis*. Angelica arcangelica. L'infuso delle foglie, della radice e dei semi sono adoprati nella medicina popolare come anticatarrale e depurativo del sangue. I contadini si mettono in bocca la radice d'angelica e la masticano per curare il dolore dei denti.

2. *Angèlica salvâdga* (*Aegopodium podagraria*), angelica selvatica, castalda, podagraria, comune ne' luoghi umidi, un tempo adoprata per curare la gotta, ora in disuso.

Da: G. Ungarelli, *Le piante aromatiche e medicinali nei nomi, nell'uso e nella tradizione popolare bolognese*.

Tipografia Luigi Parma, 1921.

Al Pânt dla Biânnda

Nómmer 179 dal 2021

Diretâur iresponsâbil e limusnîr:

Fausto Carpan

Dségg n uriginèl:

Matitâza (Giorgio Serra)

Coretâur di sbâli: **Bertén d Sèra**

Strulgón eletrònîc:

Matéo d Niròz – Silvàn d Cavalérina

Abunamént par pòsta: almànc 20 € al ân.

Indirèzz:

FAUSTO CARPANI

Via Emilia Ponente 21

40133 BOLOGNA

tel. cell. 339-3536585

fausto@pontedellabionda.org

Tòtt i scrètt in dôvv an i é brîsa indichè l autâur i én ed Fausto Carpani.

I pruvèrbi in fânnd a âl pâgin i én tràt da:

A. Lelli – L. Lepri – D. Vitali

I PROVERBI DI BOLOGNA

e dintorni

Pendragon, 2010

Al dizionèri ed riferimânt par cäl paròl ch'âli én difèzzili da capîr l é quasst:

Lepri – Vitali

Dizionèri

BULGNAIS - ITAGLIÀN

ITAGLIÀN - BULGNAIS

Pendragon, 2009

I sît bulgnîs i én quissti:

www.pontedellabionda.org

www.lafamejabulgneisa.it

www.bulgnais.com

Sperànd che prèst ai finèssa sta pandemî...

**...la TRATTORIA DELL'AUTOTRENO È A BOLOGNA IN VIA DELLA SECCHIA,
QUARTA STRADA LATERALE DESTRA DI VIA SAFFI,
FUORI PORTA SAN FELICE**

**TRATTORIA DELL'AUTOTRENO
DAL 1953**

**TUTTA LA NOSTRA PASTA FRESCA LAVORATA A
MANO DALLA NOSTRA SUPER SFOGLINA
DA OGGI ANCHE D'ASPORTO!**

ORARI DI APERTURA DAL MARTEDÌ AL SABATO

12:00 – 14:30 19:00 – 22:00

DOMENICA

12:00 - 14:30

Tel: 051 558007

WhatsApp 346 9590052

ACCETTIAMO BUONI DAY CARTACEI

PRIMI:

Tortellini in brodo	€ 10,00
Tagliatelle al ragù	€ 9,20
Tagliatelle ai funghi	€ 9,20
Tagliatelle al prosciutto	€ 9,20
Gramigna al ragù di salsiccia	€ 9,20
Tortellacci formaggi e noci	€ 9,20
Tortelloni burro e salvia	€ 9,20
Tortelloni burro e pomodoro	€ 9,20
Strichetti all'ortica con ragù di pancetta e peperoncino	€ 9,20

SECONDI:

Cotoletta alla bolognese	€ 10,50
Coniglio al forno	€ 9,50
Prosciutto al forno	€ 9,50
Stinco di maiale	€ 9,20
Zampone con purè	€ 9,20
Roast beef	€ 9,20

CONTORNI:

Insalata	€ 4,00
Purè	€ 4,00
Gratè mix (pomodori e melanzana)	€ 4,00
Verdure lesse saltate in padella (aglio olio e peperoncino/burro e parmigiano/al naturale)	€ 4,00

DOLCI:

Zuppa inglese, Creme Caramel, Salame al cioccolato, Tiramisù	€ 5,00
--	--------